מנחת חובה ונאמר הכא מנחת נדבה

מה מנחת נדבה מעונה הגשה אף מנחת

חובה מעונה הגשה מה למנחת נדבה שכן

מעונה שמן ולבונה מנחת סומה תוכיח מה

למנחת סומה שכן מעונה תנופה מנחת

נדבה תוכיח יוחזר הדין לא ראי זה כראי

זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן

ששוו לקמיצה ושוו להגשה אף אני אביא

מנחת חומא ששוה להן לקמיצה תשוה להן

להגשה מה להצד השוה שבהן שכן הוכשרו

לבא בעשיר כבעני תאמר במנחת חומא שלא

הוכשרה לבא בעשיר כבעני תלמוד לומר

את המנחה רבי שמעון אומר והבאת לרבות

מנחת העומר להגשה וכן הוא אומר יוהבאתם

את עומר ראשית קצירכם אל הכהן והקריבה

לרבות מנחת סומה להגשה 10 וכן הוא אומר

ומה ובין הוא יו ומה אל המזבח ודין הוא יו ומה

מנחת חומא שאינה מעונה תנופה מעונה

הגשה מנחת סומה שמעונה תנופה אינו דין

שמעונה הגשה מה למנחת חומא שכן באה

חימין מנחת העומר תוכיח מה למנחת העומר

שכן מעונה שמן ולבונה מנחת חומא תוכיח

וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה

כראי זה הצד השוה שבהן ששוו לקמיצה

ושוו להגשה אף אני אביא מנחת סומה

ששוותה להן לקמיצה תשוה להן להגשה

מה להצד השוה שבהן שכן לא הוכשרו לבא

קמח תאמר מנחת סומה שהוכשרה לבא

קמח ת"ל והקריבה ר' יהודה אומר והבאת

לרבות מנחת סומה להגשה וכן הוא אומר

והביא את קרבנה עליה אבל מנחת העומר

לא צריכא קרא מאי טעמא מדינא קא אתיא

ומה מנחת חומא שאינה מעונה תנופה

מעונה הגשה מנחת העומר שמעונה תנופה

אינו דין שמעונה הגשה מה למנחת חומא

שכן באה חימין מנחת סומה תוכיח מה

למנחת סומה שכן באה לברר עון יו דמזכרת

עון היא מנחת חומא תוכיח וחזר הדין לא

ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד

השוה שבהן שכן שוו לקמיצה ושוו להגשה

אף אני אביא מנחת העומר ששוותה להן

לקמיצה תשוה להן להגשה ומאי י פרכת

רבי שמעון פריך הכי מה להצד השוה

כ) [ויקרא הן, ו) [ל"ל ואסן,

ז) ובמדבר הן, ק) נ"א סוטה

הס"ד ואח"כ מה"ד והבאת

לרבות מנחת סוטה הואיל ולא

אתא מדינא אבל כו' תרין דמוקי כל"ל, ט) ול"ל מנחת

והבחת להך דרשא אלא ללמד על העומר או מנחת סוטה,

מ) נ"ל הלומר הרי והד"ל. ב) המנחה לרבות את שאר

המנחות כמו שאמרנו לרבות של חוטא להגשה הס"ד. ל"ק, ש) והקריבה ממעטה והד"א.

ס) והקריבה ממעטה והד"ה.
ז'ק, ש) מכאן שייך לדף סא.
ס) ומדינא יליף האיכא. ז"ק,
ט'יק,
ט'יק,
ט'יק,

ד"ה ור"ש, **ר)** ד"ה לרבות,

תורה אור השלם

ו. דבר אל בני ישראל

וְאָמֶרְהָּ אָל בְּנַי יִשְׁן אָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַנִי נֹתֵן לְּכֶּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַנִי נֹתֵן לְּכֶּ הַבְּאַרָה אָת קצִירְה העוכרת של דכודוי בעוכרת של דכודוי

עין משפמ גר מצוה

שימה מקובצת

6) וכז הוא אומר והקריב

ולמה לי והקריבה תיפוק ליה משום והקריב דגופיה וי״ל

בריש הקומץ רבה דמגישה

. בקרן דרומית מערבית לפי

(שאף אינה) (שאינה) שוה

לשאר מנחות דאין בה שמן ולבונה וגם באה שעורים ושאר כל המנחות באה ושאר כל המנחות באה

את המנחה במנחת חוטא

אדרבה מעיקרא הוי לן אדרבה מיקרא היי לן

. רמנחת סוטה ודאי (שנה)

ג) תיבות דמוכרת עון היא נמחק: דן תיבות כגון מנחת

נכרים מנחת נשים נמחק:

. ס) מאלה עיין תוספות לקמן

. (דף עה ע״ב): ו] חובה חוטא

(דף עה צ"ב): ו) חוכה חוטא הס"ד ואחר כך מה"ד [מנחת נדבה] דהאי קרא: ו) לקמן מוהקריב: מ) מה"ד הא: מוהקריב: מ) שתים רקיקין ומצות: י) כדכתיב בהם סולת וסולת חטן הוא: '6) השעורין. הואיל וצבור מביאיו חובה הואיל וצבור מביאיו חובה הואיל וצבור מביאיו חובה הואיל וצבור מביאיו חובה

הואיל וצבור מביאין חובה מחטים דהיינו שתי הלחם

שבאים חטים דבכורים קרינהו רחמנא ואי של שעורים לא הוי בכורים

שהרי מנחת העומר בפסח

והיא באה מן השעורין: יכ) אלה אשר יעשה מאלה

ינן אלה אשר יעשה מאלה הס"ד ומה"ד אין לי אלא אלה בניחותא אין לי שום מנחה אלא כעין אלה מן החטים הס"ד ומה"ד או אינו אומר אלה אלא להך: ינן על

האומר הרי והד"א: **יד**] חוטא

ושל נשים: **טו**] שבפ׳ הס״ד

מנחת כהנים דמשמע מיעוט

אותה דאיירי בה ולא אחרת

הס"ד ומה"ד והא אפיקתיה לגופיה ותיבת מבעי ל"ש:

והגישה ממעטת

. לאוקמא במנחת סוטה וי׳

, אל המזבח. וא״ת

מחשבה פוסלת בהן והכא בעי קרא לרבויי מנחת העומר ומנחת קנאות ה) והניף את המנחה. מנחת חוטא ומנחת נדבה [אין] טעונין תנופה

כדקתני במתני׳ וע״אן: מנחת חועא לא

קצירכם אל הכהן: ויקרא כג י ויקרא כג י ג וְלָקַח הַכֹּהַן מִיַּד הָאשָׁה. אַת מִנְחַת הַקְּנָאֹת וְהנִיף אַת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יִי וִהִקְּרִיב אתה אל המזבח:

3. והביא האיש את אשתו ב, הַבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכּּהַן וְהַבִּיא אֶת קַרְבְּנָה עָלֶיהָ עֲשִׂירְת יִאיפָה קַמַח שְׁערים לא יָצַלְ עְלָבְי שְׁמֵן וְלֹא יְתוּן עָלְיוֹ לְבַלָה יַבְּי מִנְּחַת קַנָּאַת הוא מנחת זכרון מזכרת

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה מנחת סוטה יי לבידה הח"ד וחח"כ (ח) רש"י ד״ה מנחת חטום וכו' להגסה הס״ד ולח״כ מ״ה שכן טעונה תגופה מנחת חטום: (ב) ד״ה מה מנחת וכו' המנחה הס״ד ולח״כ מ״ה לא הוכשרו ולח״כ מ״ה לא הוכשרו לבוא קמח מנחת העומר וכו׳ בויקרא ואם תקריב: (1) ד"ח והקריבה ממעטת ל"ל קודם ד"ה והל אפיקתיה:

רבינו גרשום

אף מנחת חוטא שהיא חובה טעונה הגשה: מנחת סוטה תוכיח שטעונה הגשה ותנופה כדאמרי' במתני' ואין בה שמן ולבונה. מנחת חוטא לא הוכשרה לבוא בעשיר כבעני דעשיר חוטא מביא פר בהמה ועני מנחה: הוכשרו לבא קמח שמ : העומר שאינה באה על עון מנחת חוטא תוכיח שאינה לברר עון: שכן מצויין כמה : פעמים בשנה סוטה וחוטא שיחיד מתנדב ומביא מנחה אחרת חוץ מאלה חמש מנחות שבענין וממין אחד כלומר מן השעורין לרבות שאר מנחות להגשה כגון

הוכשרה לבא. אלא בעני דכתיב בויקרא בקרבן עולה ויורדף) והביאה אל הכהן וקמץ וגו': ורבי שמעון ותנא קמא לא פליגי אלא מר דריש חדא ומר דריש חדה: וכן הוא אומר. במנחת סוטה והקריב אותה אל המובח: והלא דין הוא. ולא בעי קרא למנחת סוטה: מה מנחת חוטא כו' טעונה הגשה. כדרבינן לעיל מאת (כ) המנחה: מנחת העומר באה שעורין בפרק רבי ישמעאל (לקמן סח:): ולא הוכשרו לבא המת. אלא סולת דבמנחת חוטא כחיי עשירית האיפה סולת (ויקרא ה) ובעומר כתיב (שם כ) מגרשה ומשמנה דהא דכתיב בויקרא [שם] וכיו) תקריב מנחת בכורים במנחת העומר כחיב וגרשה היינו סלת ובמנחת סוטה כתיב קמח שעורים יו: מ"ל וההריבה. לרבות מנחת סוטהם הואיל ולא אתא מדינא: אבל מנחת העומר לא לריכא קרא. וא"ת לר' יהודה והקריב מאי דריש ביה תריץ ומוקי לה להך דרשה דדריש רבי שמעון לקמן זו מן והקריב והקריבה להוליא ששתי הלחם ולחם הפנים: לברר עון. לידע אם טמאה אם לאו הלכך (לאו) חשיבא היא: ורבי שמעון. דמלריך קרא למנחת העומר פריך הכי מה להנך שכן מלויין אפי' מאה פעמים בשנה אם אירע הדבר תאמר בעומר דפעם אחת ותו לא: חן והא מלוייה עפי. דבכל שנה היא: וקפריך תנא או אינו אומר והבאת. לא למנחת סוטה ולא לעומר אלא לומר ולרבות שיחיד מתנדב מנחה אחרת שאינו מענין אלו ה' מנחות האמור בפרשה (ויקרא ב) סלת ומחבת ומרחשת ומחפה שיש בה שתים מן דכל הנך חיטין הן כדכתיב ין סלת וסלת חטין וקאתי והבאת לרבות שיחיד מתנדב מן השעורין יא]: יומביאין מן השעורין. חובת מנחת העומר: כ)(מ"ל יהלה. יב]) להך דרשה אלא ללמד על יג] העומרים: הרי עלי מנחה. סתם שמביא כל אלה חמישתן בעל כרחו: מאלה. מקלת חלה: רבי שמעון אומר את המנחה. ס אמרנו לרבות את שאר מנחות כגון של חוטא להגשה יכול שאני מרבה הימנו אף שתי הלחם ולחם הפנים: מאלה. משמע מיעוטא כלומר אין טעון הגשה אלא הדומה לחלו: והא אפיקחיה. לרבות מנחת סוטה: והקריב. מלי למכתב וכתיב (ג) ס) והקריבה: ממעטה מנחת נסכים דמשמע מיעוט אותה דאיירי בה ולא אחרת: שמרבה אני שאר

מנחות. שאין כתובים בפרשה

כגון של חוטא ידן ונשים הבאות

בגלל עלמן ודומות לה' מנחות שבפרשה מין: והא מבעי לגופיה.

שיהיו מנחות האלו טעונות הגשה:

מרבה

פירקין (דף נג.) ילפינן מואת חורת לענין מלה אפילו מנחת מרחשת ממחת חובה. חוטא ו? דהאי קרא דהגשה במנחת נדבה כתיב: מנחת הרשה הפירכא שא וקדושין א. חיינ. איינה עווד מוער הרשה כדאתריי לקמן השלה חורת כתיב פולת וזו אינה באה פולת אלא מרחשת ועוד הקריבה לרבות מנחת פוטה (א) להגשה: במנחת פוטה כתיב (במדבר במנחת פוטה כתיב (במדבר במנחת פוטה כתיב (במדבר במנחת פוטה במים במנחת פוטה במנחת במנ

(סוטה) ולא נפקא לן מואת תורת ונראה לפרש דלא שייך הכא למדרש מזאת תורת כלל משום דכתיבי ריבויי ומיעוטי דתלתא ריבויי כתיבי ותלת מיעוטי את המנחה והבאת והקריבה לרבות מאלה והקריב והקריבה והגיש והגישה למעט כדמוכחה סוגיה דשמעתין לפיכך לריך לדון מה יש לנו לרבות ומה יש לנו למעט ורבנן דהכא מאלה למעוטי שתי הלחם ולחם הפנים דדרשינו כרבי שמעוו וכו ה"א דוהקריבה למעוטי מנחת נסכים אבל ה"א דוהגישה למעוטי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח לא דרשינן ואי לא דרשינן ליה הכא דרשי׳ ליה במכילתא אחריתי ומסתבר להו למעוטי הנך טפי ממנחת כהנים ומנחת כהו משיח מתוד סברתו של רבי שמעון גופה דלקמן דמעיקרא אמעט להו והדר אמעט מנחת כהנים ומנחת כהן משיח: והקריבה לרבות מנחת

ובספ"ק (לעיל יא:) גבי את כל הלבונה

לֹלְ דרים לֹּ [ושם פירשתי] ש: יכול שאני מרכה את שתי הלחם

דהוי טפי בכלל את המנחה ממנחת העומר ומנחת סוטה ולעיל (דף מ.) משמע איפכא גבי מחמץ ושם ר) פירשתי וי"ל משום דבאין משעורים גריעי אי נמי בתר דממעטי כל הנהו שתי הלחם ולחם הפנים כתיבי הנך ריבויי:

שבהן שכן מצויין ורבי יהודה אדרבה הא מצוייה מפי הגך זימנין דלא משכחת לה כלל או אינו אומר והבאת אלא שיחיד מתנדב ומביא מנחה אחרת חוץ מאלה שבענין ודין הוא ציבור מביא מנחה מן החימין חובה ומביא מנחה מן השעורין חובה אף יחיד שמביא מנחה מן החימין נדבה יי(יכול) יביא מנחה מן השעורין נדבה ת"ל אלה אין לי אלא אלה או אינו אומר אלה אלא לאומר הרי עלי מנחה שמביא חמישתן ת"ל מאלה רצה אחת מביא רצה חמישתן מביא רבי שמעון אומר את המנחה לרבות שאר מנחות יו כגון מנחת נכרים מנחת נשים להגשה יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים ת"ל ₪ מאלה ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא שתי הלחם ולחם הפנים מרבה אני שאר מנחות שיש מָהן לאישים ומוציא אָני יִשתי הלחם ולחם הפנים שאין מהן לאישים והלא מנחת נסכים כולה לאישים יכול יהא מעונה הגשה ת"ל והקריבה והא אפיקתיה והקריב והקריבה ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא מנחת נסכים

והבאת לרכות מנחת העומר

סומה. תימה דמוהבאת הוה ליה למילף נמי מנחת סוטה דכתיב בה נמי הבאה כדהאמר ר' יהודה וי"ל דסברא הוא לאוקומי טפי במנחת העומר דאיכא שמן ולבונה ואיכא נמי סולת חו קמח: מנחת סומה שמעונה תנופה אינו דין וכו'. ומימה ולימא שתי הלחם יוכיחו דטעונים תנופה ולא הגשה כדקאמר במתני׳ וי"ל דאיכא למיפרך מה לשתי הלחם שכן אין מהן לאישים אך תימה לוג של מצורע ואשמו יוכיחו וכבשי עלרת ושלמי יחיד דטעונין תנופה ולא הגשה ולקמן לרבי יהודה קשה טפי דלח מלריך קרא למנחת העומר 🌣 מדינא יליף דחיכה למיפרך כדפרישית: רבי שמעון אומר את המנחה כו'. הכא דריש רבי שמעון את

ולחם הפנים. משמע הכא

ובאות

א) נראה דל"ל קביעת מקום היכא אבל כאן כתיב ואת מורת וכו' ומפקינן מהך קרא בפרק הקומץ רבה דמגישה וכו' ולפי שמנחת קנאות אינה שוה וכו' באה חטים לפיכך הוצרך ללמוד ב) נראה דנ"ל ומ"ע מפרש דאמיא בק"ו ושוב מסיק דלא אמיא במה הלד

. מנחת עובדי כוכבים ונשים וחוטא: והא אפיקתיה לרבות מנחת סוטה אם כז הוה ליה למימר ווהקריבו מאי והקריבה למעוטי מנחת נסכים